

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 5 april 1932 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner om viss ändring i anvisningen till 5 § i lagen om skogsaccis.

(2:a avd.)

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nr 181 i första kammaren av herr *Tjällgren* och nr 239 i andra kammaren av herr *Persson* i Trången m. fl., har hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring av anvisning till 5 § lagen om skogsaccis (Sv. F. nr 377, 1928), att därav tydligt framgår att med ort icke skall avses större område än taxeringsdistrikt.»

Beträffande motiveringen till detta förslag, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionen nr 181 i första kammaren.

Enligt lagen om skogsaccis den 28 september 1928 (nr 377) skall vid avverkning av skog — med undantag för husbehovsvirke — till den kommun, inom vilken skogen är belägen, för det avverkade virket utgöras skogsaccis att utgå i förhållande till virkets genom taxering fastställda rotvärde (1 §). Skogsaccis skall erläggas av avverkaren (7 §).

I fråga om utgörande av skogsaccis anses, såsom regel, virke vara avverkat, då det blivit så tillrett och upplagt, att uppmätning av detsamma kan ske på i orten vanligt sätt (3 §).

Rotvärdet å skattepliktigt virke skall beräknas efter ortens pris vid den tid, då virket är att anse såsom avverkat (5 §).

Under det att sistnämnda bestämmelse i 5 § av 1928 års lag om skogsaccis överensstämmer med motsvarande stadgande i förut gällande lag i ämnet, har genom 1928 års lag tillkommit en anvisning rörande bestämmandet av avverkat virkes rotvärde. Denna anvisning till 5 § innehåller bland annat följande:

Avverkat virkes rotvärde skall bestämmas med hänsyn till virkesprisen å avverkningsorten. Har det avverkade virket sålts å rot och har avverkningen ägt rum i omedelbar anslutning till försäljningen, bör det härvid åsatta priset kunna ligga till grund för prissättningen vid taxeringen, så-

Utskottet.

Gällande bestämmelser.

vida ej särskilda omständigheter föranlett, att det åsatta priset skilt sig från det å orten normala. Har virket ej sålts å rot, eller är virket att enligt 3 § anse såsom avverkat först så lång tid efter försäljningen, att ändring i prisförhållandena därefter ägt rum, eller hava särskilda omständigheter föranlett, att det åsatta priset skilt sig från det å orten normala, skall rotvärdet beräknas efter det pris, som liknande virke i liknande avställningsläge, köpt eller sålt å rot, skäligen bort betinga vid den tid, då det är att anse som avverkat. Härvid bör märkas, att under en och samma avverkningsperiod prisen kunna vara varierande. Emellertid kan det inträffa, att representativa försäljningar av virke å rot icke förekomma å avverkningsorten. I sådant fall kan en grund för uppskattning av rotvärdet vinnas genom att utgå från försäljningspriset för sådana virkes-sortiment, varom är fråga, å det närmast belägna ställe (vattendrag, järnvägsstation eller dylikt), dit virket föres och där virkespris sätts eller eljest bestämda pris å virke betalas, varefter från nämnda försäljningspris avdragas kostnaderna för fällning, tillredning, utforsling och inmätning av samma sortiment, allt under förutsättning, att nämnda pris och kostnader kunna anses vara för liknande förhållanden representativa. Härvid är dock att märka, att vid en sådan beräkning allenast sådana avverknings- och transport- med flera kostnader, som direkt sammanhånga med avverkningen och utdrivningen, få avdragas, men däremot icke av verkningens storlek mer eller mindre oberoende kostnader för förvaltning, skogsvård, bevakning med flera dylika allmänna omkostnader. Avdrag får ske för på vederbörande virkesparti belöpande beräknad skogsaccis och skogsvårdsavgift men ej för kostnad för uppskattning av virke på rot eller för stämpling av virket.

Motionerna. Motionärerna hava ansett, att formuleringen av ifrågavarande anvisning visat sig mindre lycklig, enär olika meningar gjort sig gällande rörande vad som skall avses med avverkningsort. De hava såsom exempel hänvisat till ett fall, där en virkesförsäljare av taxeringsnämnd taxerats till skogsaccis för ett visst rotvärde, vilket faststälts efter det faktiskt uppburna försäljningspriset och enligt samma grunder som för övriga virkesförsäljare inom taxeringsdistriktet, men där prövningsnämnden efter yrkande av virkesförsäljaren nedsatt värdet i överensstämmelse med de lägre virkespriser, som varit gängse inom vederbörande flottningsområde, omfattande ett flertal taxeringsdistrikt. Motionärerna hava ansett uttrycket »ort» icke böra tilläggas så vidsträckt betydelse som här skett.

Utskottets yttrande.

Av innehållet i anvisningarna till 5 § lagen om skogsaccis synes framgå, att virkets rotvärde i och för taxering avsetts skola beräknas efter ett vid förhandenvarande omständigheter normalt pris inom orten. Därvid hava olika uppskattningsmetoder angivits att tillämpas under skilda förutsättningar. Om virke sålts å rot, skall, därest avverkningen ägt rum i omedelbar anslutning till försäljningen, köpeskillingen kunna läggas till grund för prissättningen vid taxeringen. Huruvida i det av motionärerna åsyftade fallet sådana förutsättningar förelegat, att sistnämnda upp-

skattningsmetod skäligen bort anlitas, låter sig emellertid icke avgöra med de i motionerna lämnade uppgifterna.

Motionärerna hava icke heller i det av dem framställda yrkandet berört sistnämnda spørsmål utan inskränkt sig till att föreslå, att i förevarande sammanhang med ort icke skall avses större område än taxeringsdistrikt. Oavsett att prisförhållandena icke alltid äro enhetliga inom ett på dylikt sätt avgränsat område, kan mot förslaget erinras, att motionärerna icke synas hava beaktat de fall, där representativa försäljningar icke förekommit inom ett sådant område. Enligt utskottets mening måste den i anvisningarna för dylika fall förordade uppskattningsmetoden — eller att till grund för virkesvärdets bestämmande skall läggas försäljningspriset för virke å det närmast belägna ställe, exempelvis vattendrag, dit virket föres och där virkespris sätts eller eljest bestämda pris å virke betalas — anses ändamålsenlig. Ett på sådant sätt bestämt normalt försäljningspris kan uppenbarligen gälla ett vida större område än ett taxeringsdistrikt såsom en ådal eller ett flottningsdistrikt eller del därav. Även om det område, inom vilket ett enhetligt pris gäller, har större omfattning än taxeringsdistriktet, bör därför enligt utskottets mening det sålunda beräknade representativa priset kunna läggas till grund för taxering av virke, avverkat inom någon del av ifrågakomna område. Framhållas bör, att de olikheter, som kunna råda i fråga om skilda avverkningsplatser beträffande avstånd till vattendrag och uppsamlingsställe m. m., neutraliseras genom bestämmelsen, att avdrag är medgivet för avverknings- och transport- med flera kostnader, som direkt sammanhänga med avverkningen och utdrivningen. Då sålunda den av motionärerna föreslagna lagändringen icke torde kunna leda till en mera rättvis värdesättning vid virkestaxeringen, har utskottet icke ansett sig kunna tillstyrka bifall till motionerna.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att de likalydande motionerna I:181 av herr Tjällgren samt II:239 av herr Persson i Trången m. fl., om viss ändring i anvisningen till 5 § i lagen om skogsaccis, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 5 april 1932.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bårg, Boman, Ericson i Obergå, Björnsson, Jönsson i Slåtåker, Jönsson i Boa, Lövgren i Nyborg, Olsson i Ramsta, Björklund, Lithander, Nilsson i Hörby, Forssberg, Hjalmarsson, Larsson i Örbyhus, Sjö Dahl, Ericson i Boxholm, Werner, Heiding, Johansson i Krogstorp och Blomquist.